

[Fiskeriministeren.]

Københavns kommune skal have en virkelig afgørende drøftelse af dette spørgsmål, vil det veje stærkt til, at hele fiskerierhvervet har udtalt, at der her er gunstige forhold, som alle har kunnet samles om.

Jeg har ganske vist godt set, at der er fremkommet en udtalelse om, at denne løsning skulle være dyrere end nogen af de andre, der tidligere har været nævnt. Det må jeg dog bestride efter de forhandlinger, udvalget har ført. Den ordning, som udvalget har peget på, er ikke på nogen måde dyrere end en hvilken som helst anden ordning, som man vil kunne foreslå. Jeg vil derfor udtale det ønske, at denne plan nu må gennemføres. Det er vist nok ikke første gang, fiskerierhvervet i et udvalg har samlet sig i enighed om, at der bør det nye københavnske fiskemarked findes, og dette håber jeg også, at Københavns kommune vil tage hensyn til.

Til det ærede medlem hr. Jens Jensen vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi ikke tidligere har været inde på nogen statsfinansiering på disse områder. Det ærede medlem kunne have ønsket, at erhvervet selv løste spørgsmålet, og pegede også på, at erhvervet havde haft gode indtjeningsmuligheder, men føjede dog til — og det forstod jeg var meget vigtigt —, at pengemarkedet ligger stramt, hvilket der burde tages hensyn til. Dette har også for mig været det afgørende. Netop nu er tiden inde til at foretage en sådan modernisering og rationalisering, og derfor mener jeg, at det ville være ønskeligt, om den statsfinansiering blev gennemført, som jeg her har peget på.

Det ærede medlem spurgte mig om lovens nødvendighed. Her kan jeg kun pege på, at hele dette spørgsmål har været til indgående behandling i det af mig nedsatte arbejdsudvalg, hvori der sidder repræsentanter for de to fiskeriorganisationer, for detailhandelen, grossisterne, andelsbevægelsen og for konserverfabrikkerne. Dette udvalg er ganske enstemmigt gået ind for, at der her var en opgave, der burde tages op, og som burde tages op på den måde, som her er foreslået. Om dette forslag skulle medføre konsekvenser, som betød, at der også for andre erhverv skulle skabes tilsvarende vilkår, det skal jeg ikke beskæftige mig med, men jeg tror, at den rolle, som dansk fiskerierhverv spiller, berettiger, at man forsøger en ordning som den, jeg her har skildret.

Det ærede medlem henstillede til mig, at der blev taget skyldigt hensyn til mindre virksomheder. Det tror jeg, jeg kan give

min tilslutning til, idet det på mange af de områder, der her vil være tale om, i høj grad vil dreje sig om mindre virksomheder. Men det er også muligt, at det for nogle af de større virksomheder — jeg tænker her navnlig på fryserivirksomhederne — kan være rimeligt, at man yder støtte, fordi der her er tale om et rationaliseringsproblem. Løvrigt er jeg enig med det ærede medlem i, at fiskerierhvervet i mange tilfælde støtter sig til de mindre virksomheder, og de yder også en virkelig betydelig indsats.

Hvad der er usund konkurrence, som der står nævnt i § 1, stk. 3, er vanskeligt at bedømme; det er jeg enig med det ærede medlem i, men jeg håber meget, at det udvalg, som er foreslået nedsat i § 4, vil være mig behjælpelig med at finde den rimeligste mulige løsning, således at der ikke med nogen berettigelse kan blive tale om en usund konkurrence.

Der har vist egentlig ikke fra udvalgets side, som har behandlet lovforslaget, før det kom her til rigsdagen, været tænkt på, at der skulle ydes tilskud til egentlig butikindretning. Det, man i væsentlig grad har tænkt på, er vist inventar, f. eks. køleskabe og visse fryseindretninger og den slags, som kan medvirke til at forbedre kvaliteten og holdbarheden af de varer, der er tale om.

Det ærede medlem rejste tilsidst spørgsmålet om, hvorvidt Danmarks Fiskeribank kunne have overtaget denne opgave. Også dette spørgsmål har vi drøftet, men således som Danmarks Fiskeribank er tilrettelagt i øjeblikket, har man ikke i det nedsatte arbejdsudvalg fundet, at der var en mulighed for at løse de opgaver, der her foreligger. Men som det ærede medlem vil se, drejer dette lovforslag sig kun om finansåret 1949—50, og når det ikke gælder for en længere periode, f. eks. 2 eller 3 år, hvad man måske med nogen saglig grund kunne sige havde været mere rimeligt, så ligger der deri fra ministeriets side et ønske om at tage hele spørgsmålet om Danmarks Fiskeribank op til nærmere overvejelse i indværende år og undersøge, hvordan finansieringsmulighederne for dansk fiskerierhverv i det hele kommer til at foreligge og bør foreligge til løsning af de opgaver, fremtiden kan stille erhvervet. Jeg mener, at som Danmarks Fiskeribank er organiseret i øjeblikket med dens bestemmelser og lånebetingelser, ville den ikke være i stand til at løse den opgave, som her er stillet, på den måde, dette lovforslag giver mulighed for, men meningen er altså at tage Danmarks Fiskeribanks forhold op til nærmere undersøgelse, og det er finansministeriet og